

"TKP'nin Sesi"

31.12.1986 Çarşamba
ve . 1 Ocak 1987 Perşembe

Bu yayınıımızda şunları dinliyeceksiniz:

1. TKP MK Genel Sekreteri H.Kutlu yoldaşın "Yeni Yıl" konuşmasını

(kendi sesinden, 22 dakika)

2. Atılım'ın 1 Ocak 1987 günlü sayısı çıktı tanıtma yazısını Spk:D

- Atılım'ın başyazısını: Yeni yılda daha kararlı" Spk: Nec.

4. N.Hikmet'teh şiirler

Atılım tanıtma / Yavuz

1 Ocak 1987

1 Ocak 1987

- ② — Değerli dinleyiciler, TKP MK Organı Atılım'ın ~~1987xxxxxxdaki~~
~~xxxsayısı~~ tarihli yeni yılın ilk sayısı çıktı. Bu sayıyla birlikte
Atılım 14.yayın yılına da girmiş bulunuyor. 12 sayfa olarak yayın-
lanan Atılım'ın "Yeni yılda daha kararlı" başlıklı başyazısını
birazdan sizlere sunacağız. Atılımın birinci sayfasında
en üstte TKP MK 'nin , ABD' iye Türkiye arasında imzalanmış
olan ve süresi geçen yıl dolan SİA'nın 5 yıl daha uzatılmasıyla
ilgili 13 Aralık günlü bildirisi yeralıyor. Bildiri "Pehtagon
kazandı, Türkiye kaybetti" başlığıyla sunuluyor.

Aynı sayfada SİA'nın uzatılmasına tepkileri içeren bir yazı
ile "Nazım Hikmet 85 yaşında" başlıklı bir başka yazı var.

Atılım'ın Parti yaşamına ayrılan ikinci sayfasında Kollektif karar/kişisel sorumluluk" başlıklı yazı ile çerçeve içinde Ali Saim imzalı "Sosyalizmin gerçeğini tanıyalım" başlıklı yazı ~~xxx~~ yer alıyor. *DD, bu yazı, hafta sonu yayımlanmış, Nevada'da yazılmış, vassatül paradır programında da tartışılmış.*

Afkan'ın Üçüncü sayfada ise Ahmet Alan'ın yazısı "Barış yılı sona erdi barış savaşını sürüyor" başlığıyla veriliyor.

Dördüncü sayfada TKP 1986 Ulusal konferans tezlerinin tartışma- yazısı ~~mekin~~ var. *var.* ~~mekin~~ var. Türk silahlı kuvvetlerinde yıllarca görev yapmış eski bir ordu mensubundan gelen yazı "TKP'nin silahlı kuvvetlere ilişkin reform programı üzerine."

Beşinci sayfadaki yazının başlığı ise "Sovyetler Birliği Barış-İlerleme-Sosyalizm ^u şeklinde. Bu sayfada, ^{ayrık} kısa bir

not ve çerçeve içinde Sovyet ekonomik ve sosyal yaşamından veriler aktarılıyor okuyuculara.

Atılım'ın altıncı sayfası muhabirlerden gelen mektuplara ayrılmış. Sırasıyla şu mektuplar var:

G.M. İstanbul / Kaçanlar ve kalanlar

~~Hekimlerin durumu~~ P.A. / İstanbul Hekimlerin durumu

Turhan Atilla Ankara / Vergi rekortmenini tanıyalım

Hülya Eren İstanbul/ Ortak istem, kararlı tutum

Atılım'ın yurtdışı ekine ayrılan 7.ve 8. sayfaları dışında 9.Sayfada ise şu yazılar bulunuyor : Ahmet Ükyüz'ün "Bir haltercinin sırtında iki devlet adamı" ve Bulgar Telgraf Ajansının açıklaması

12. yani son sayfada da Mehmet Ergül'ün "Yıldız Savaşları ve Türkiye " başlıklı yazısı yer alıyor.

TKP

31.12.86

De. 1.1.87

TKP MK GENEL SEKRETERİ HAYDAR KUTLU YOLDAŞIN
"TKP'NİN SESİ RADYOSU"NDAN YAPTIĞI YENİ YIL KONUŞMASI

Sevgili yurttaşlar,
Yoldaşlar, kardeşlerim

Yeni yıla yepyeni umutlarla giriyoruz. Gezegenimizde tüm insanlar 1987 yılı umutlarının gerçekleşeceği yeni bir başlangıç olsun istiyorlar.

Gerçekten de dünyamızın bir bölümünde insanlar uygarlığın nimetlerinden yararlanırken hâlâ önemli bir bölümünde açlık, sefalet, insanca olmayan bir yaşam sürüp gidiyor. Dünyamızda uluslararası atmosfer, ne yazık ki, çok gergin, durum çok ciddi. Derisinin rengi siyah, sarı, beyaz ne olursa olsun zengin yada fakir, toplumsal sistemleri nedenli farklı olursa olsun, insanlar, halklar, uluslar bugün tek bir istemde birleşiyorlar: Barışın korunduğu bir dünyada daha insanca yaşamak.

Yeni yıla girerken bugün yalnızca, bu milyonlarca insanın ortak istemi olan barış istemi üzerinde durmak istiyorum. Çünkü daha insanca yaşanılacak bir dünyaya kavuşmanın ön koşulu herşeyden önce yaşama hakkına kavuşmak, yani barıştır. Toplamların gelişmesinin, ilerlemesinin önkoşulu barışın korunmasıdır.

Hemen şu soru akla gelebilir: Demokrasinin varolduğu ülkelerde barış için müadele en başta gelen görev olabilir. Ama bizde, Türkiye'de acaba durum böyle midir? Ülkemizde demokrasi yok. Yeni yıla Türk ve Kürt halkı diktatörlüğün hâlâ egemenlik sürdüğü koşullarda giriyor. Hapishanelerde hâlâ politik tutuklular var. Barış Komitesi yöneticilerinin, DİSK yöneticilerinin

davaları sürüyor. İnsanlar politik düşüncelerinden dolayı, sırf komünist oldukları için, TKP üyesi oldukları için kovuşturuluyor, hapisanelerde çürütülüyorlar. İşkenceler devam ediyor. Sadece Kürt oldukları nedeniyle insanlar baskı altına alınıyor, kürtçe konuşma yasak ediliyor. Böylesi koşullarda bizim için de barış mücadelesi başta gelen görev olabilir mi ? İşsizlik ve hayat pahalılığının ağır ve her gün daha da ağırlaşan yükü altında ezilen işçilere, emekçilere, çalışan halka barış için mücadelenin önemi anlatılabilir mi ?

Bütün bu kaygılar doğru. Gerçekten de ülkemizde çağımızın en utanç verici davaları ve en başta Barış Komitesi yöneticilerinin yargılanması sürüyor. Ama tam da bu nedenle barışı daha aktif savunmak gerekiyor. Barışı bile yargılayan çağdaş kafalardan kurtulmak, demokrasi mücadelesinin de çok önemli bir parçası oluyor.

Türkiye koşullarında barış için mücadele ile demokrasi için mücadele birbirleriyle sıkıca bağlıdır. Dünya ölçeğinde barışı tehdit eden canavar ülkemizde de hem barışı, hem demokrasiyi sürekli tehdit ediyor.

Bugün tüm halkların bir numaralı düşmanı ABD emperyalizmi ve NATO başlıdır. Başdüşman Reagan yönetimi ve onu elinde tutan silah fabrikatörleri, yani ölüm tacirleri ve militarizmdir. Milyonların barış istemine kulak tıkayan onlardır. Reykyavik görüşmesinde Sovyetler Birliği'nin çok kapsamlı yapıcı barış önerilerini geri çeviren onlardır. Sırf kâr amacıyla, kirli zenginliklerini daha da artırmak için insanlığı nükleer bir savaş gibi korkunç bir felâkete sürüklemekte tereddüt etmeyen onlardır. Bu ölüm tacirlerinin baskılarına Reagan yönetimi boyun eğmeseydi bugün insanlar 1987 yılına barışçı bir dünyada gireceklerdi.

ABD yönetimi nükleer denemeleri durdurmakta direniyor. ~~SALT~~

SALT-2 Anlaşmasını geçersiz sayıyor.

Aynı yönetim değil midir ki, Nikaragua halkına saldırı planları yaptığını açıklayan, Güney Afrika ırkçı rejimine, saldırgan İsrail Siyonizmine destek veren, Libya'ya açıkça saldırı düzenleyen. Ülkemizde beş yıldır süren diktatörlüğün başdestekçisi de yine aynı çevrelerdir.

Bu nedenle ülkemizde öyle bir demokrasi olmalı ki, ABD içişle-
rimize müdahale edemesin. Ülkemizin efendisi, kendi geleceğini belirleyen yalnızca ve yalnızca kendi halkımız olsun. Öyle bir demokrasi olmalı ki, ülkemizde barış bir daha yargılanmasın, buna kimse cesaret edemesin. Ve aynı zamanda, ülkemizde öylesine güçlü bir barış isteği ve hareketi olmalı ki, kimse barışın bile yargı-
lanacağı bir rejim kurmaya heveslenemesin.

TKP'nin öne sürdüğü, halkımızın görüşlerine açtığı bu rejime alternatif olan programın, "Barış ve Ulusal Demokrasi" adını taşıması rastgele değildir.

Yurttaşlar,

Geçtiğimiz yıl dünya barış yılı idi. ABD yönetiminin silah-
lanmayı hızlandırma, gerginlikleri körükleme, uluslararası sorun-
ları kuvvet kullanma yolu ile çözme politikasının en azgın biçimde sürmesine karşın, barış yılında insanlığın Reykjavik görüşmesi ile önemli bir kazanım elde ettiğini söyleyebiliriz.

Bu görüşmelerde Reagan yönetimi Yıldızlar Savaşı projesinde, uzayı silahlandırma amacıyla ısrar etmiş olsa bile, Sovyetler
Birliği'nin görüşmelerde açıkladığı barış önerilerine başlan-
gıçta ister istemez evet demekle nükleer bir savaş önlemenin mümkün olduğunu kabul etmiş oldu. Böylece yeni ve geri alınamaz bir durum doğdu, yeni bir adım atılmış oldu.

Reykjavik görüşmesinden önce Sovyetler Birliği'nin 2000 yılına kadar nükleer silahları yoketmeyi öngören Sovyet programını ger-
çekleşemez bir program olarak ilan eden çevreler bile, ABD yöne-

tأمينin görüşmelerin başında bu öneriye evet demesi ile bu önerilerin hayal olmadığını kabul etmek zorunda kaldılar.

Barış için mücadelenin çok önemli yönlerinden biri de şudur: Barış mücadelesi günümüzde yalnızca barış önerilerinin desteklenmesi ile sınırlı kalmıyor. Dünya barış güçleri, barış için aya ^{ga} kalkan insanlar hergün bu mücadeleye yeni yeni biçimler kazandırıyorlar. Barış mücadelesi yalnızca devletler arası ilişkilerle sınırlı kalmıyor. Nükleer savaşa karşı çıkan herkesin yaratıcı katkıları ile büyüyor.

Bugün, Nükleer Silahsız Bölgeler Kurulması için mücadele, atom-suz bir dünyaya ^ı giden yollardan önemli biridir. Bugün onlarca ülkede, sayısız kasaba, şehir ve bölgelerde yaşayan insanlar, buralara nükleer silah sokmama kararı aldılar. Bu yöndeki gelişme artık mahalleleri, sokakları sarıyor. Hatta tek tek evlere kadar ~~uzanıyor~~ uzanıyor.

Özellikle stratejik önemi olan ~~kim~~ ülkelerde, bölgelerde Nükleer silahsız bölgelerin kurulması mücadelesi, aynı zamanda bu alanlarda askersel çatışmaları, gerginlikleri önüyor.

Bölgemizde Balkanların, Doğu Akdeniz'in nükleer silahlardan arındırılması çabaları var. TKP bu çabalara aktif destek veriyor. Özal hükümeti ise bu çağrılara kulaklarını tıkıyor. Bu girişimleri baltalamak için çeşitli bahaneler arıyor. Bir de bu amaçla anti-Bulgar kampanyayı durmaksızın körükliyor. Yunanistan ile ilişkilerin gergin kalması için tahrikçi bir rol oynuyor.

Yurttaşlar,

Ülkemizdeki rejim ne yazık ki, dünyada milyonların bu dev barış eylemini halkımızın duymasını engelliyor. Bundan öcü gibi korkuyor. Sansürlü, boyalı basında dünya barış güçlerinin çağrıları eylemleri ya birkaç satırla geçiştiriliyor ya da hiç yer verilmiyor. Çünkü bu basın ABD emperyalizminin propaganda makinasına bağlıdır.

ABD ise durmaksızın savaşın politik ve psikolojik ortamını

hazırlamaya çalışıyor. Emperyalizm aralıksız biçimde sürdürdüğü propaganda ile savaşın kaçınılmaz olduğu fikrini işlemeye ve insanların beynine "Sovyet askeri tehdidi" yalanını yerleştirmeye uğraşiyor.

Emperyalizm çok daha ince propaganda yöntemlerine de başvuruyor. Rambo vb. gibi filmlerle ve diğer pekçok araçla kendi yoz, çürümüş kültür anlayışını kendi dışındaki halklara sırına ediyor. Irkçılığı, vahşeti, saldırganlığı savaşları, terörizmi doğal birşey olarak göstermeye çalışıyor.

Türkiye Televizyonunda, boyalı basında, sinemalarda bu yoz propagandaya alabildiğine yer verilirken, dünyamızın karşı karşıya olduğu nükleer tehlike ve buna karşı çıkan milyonların barış eylemi halkımızdan sinsice gizleniyor.

Bu duruma elbette şaşmıyoruz. Şaşmamak gerekiyor. Üzal hükümeti, bu rejim, ABD'ye kölece bağlıdır. Türkiye ile ABD arasında halkımızın ulusal onuru ile bağdaşmayan böyle bir bağımlılık ilişkisi, demokrasinin varolduğu hiçbir ülkede görülemez.

Bu hükümet izlediği dış politika ile dünyada yalnızca ülkemizin itibarını ayaklar altına almakla kalmadı, aynı zamanda ABD'nin savaşçı politikasının da baş destekçisi oldu, milyonların barış isteminin karşısına çıktı.

Günümüzde barış ile savaş sorununun ortada yerinde durulamaz. Bu sorunda tarafsız olmak mümkün değildir. Savaş tehlikesi karşısında suskunluk yalnızca savaş isteyenlere hizmet eder. Üstelik bu rejim bu konuda tarafsız da değildir. Kürt halkına karşı Türk askerlerinin ~~İ~~ Irak topraklarına sürülmesi örneğinde açıkça görüldüğü gibi, bu rejimin bölgemizde tehlikeli serüvenlere girilmeyeceğinin hiçbir garantisi yoktur.

Sürekli gergin tutulan Ege sorunu, Türk-Yunan ilişkileri, Kıbrıs sorunu her an patlamaya hazır bir ~~halk~~ bomba niteliğindedir.

Türkiye kendi isteği dışında bir de bir savaşa sürüklenebilir.

Tüm bunların yanısıra daha da kaygı verici olan şey, ABD ile Türkiye arasında daha önce imzalanmış olan Savunma ve İşbirliği Anlaşmasının uzatılmasıdır. Bu anlaşmada neler gizlidir, halkımız bunu bilmemektedir. Fakat hükümetin tutumu bu anlaşmanın halkımız, ülkemiz için ağır yeni yükümlülükler getirdiğini, yeni yeni tehlikeler taşıdığını gösteriyor. Çünkü, bugüne kadar ne hükümet, ne de genel kurmay bu anlaşmanın uzatılmasının sorumluluğunu üstlenmedi. Tersine sorumluluktan kaçmaya çalışıyorlar. Ocak ayında yeniden imzalanacak olan bu anlaşmaya karşı çıkılmalıdır. Bu anlaşma imzalanmamalıdır. Bu anlaşmada neler olduğu halkımıza açıklanmalı, uzatmaya kimlerin karar verdiği ortaya çıkarılmalıdır. Bugün, bugün olmasa yarın, halkımız bunun sorumlularının yakasına yapışacaktır.

Yoldaşlar, kardeşlerin,

Barış mücadelesinin günümüzde kazandığı yeni boyutları, derin içeriği de görmek gerekiyor.

Barış istemi ile ayağa kalkan milyonlar yalnızca roketlere karşı çıkıyorlar. Onlar savaş tehdidi altında gerginlik içinde yaşamak istemiyorlar. Uluslararası havanın, toplumsal ilişkilerin değişmesini, daha insancıl, daha uygarca olmasını istiyorlar. Şiddetin yaşamın her alanında dışlanması istiyorlar. Nükleer artıklar ve diğer nedenlerle çevre kirlenmesine, doğal ve toplumsal değerlerin tahrip edilmesine karşı çıkıyorlar.

Yeni kendi yaşamlarına, kendi geleceklerine daha duyarlılıkla, bilinçle sarılıyorlar.

Tüm bunlar çağımızda insanlığın gelişen bilincini ve yeni istemlerini gösteriyor.

Sovyetler Birliği'nin barış girişimlerinin temelinde, SBKP'nin yeniden kaleme alınan programının özünde yatan da budur. Yani, yeni bir uluslararası ilişkiler sisteminin kurulması çağrısıdır.

Görebiliriz ki, bu çağrı milyonlarca insanın istemini yansıtıyor, ona uygun düşüyor.

İnsanlık 2. Dünya Savaşı'ndan bu yana yeni bir dünya savaşı görmedi. Böylece insanlar bir dünya savaşının önlenebileceğini kavramaya başladılar. Bugünkü gelişen bilinçlenmede bu olgunun önemli bir payı vardır.

Bugüne dek eğer insanlık bir 3. Dünya Savaşı tehlikesi ile karşı karşıya git gelmediyse, bunda Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkeler ~~topluluğu~~, dünya barış güçlerinin kararlı barış mücadelelerinin payı başta geliyor. Özellikle askersel stratejik dengeğin sağlanabilmiş olması, savaş yanlısı güçleri caydırıcı olmuştur. Bugün Sovyetlerin, askersel-stratejik dengeğin korunması ve karşılıklı eşit güvenlik temelinde bu dengeğin düzeyinin düşürülmesi önerisi barışın korunması açısından stratejik bir önem taşıyor.

Bu açıdan, Türkiye barış ve demokrasi güçleri şimdi ülkemizin sorunlarına bambaşka bir açıdan yaklaşarak, hem dünya barışına katkıda bulunmada hem de ülkemizin bağımsızlık, ulusal egemenlik haklarının korunması ve demokrasi mücadelesinde daha aktif olma olanaklarını elde edebilirler.

TKP olarak biz elbette NATO'nun bir savunma değil, saldırı örgütü olduğunu biliyor ve NATO'ya girmiş olmayı bir tehlikesizlik olarak görüyoruz. Ancak barışa hizmet eden demokratik bir hükümet eliyle Türkiye, NATO içinde bir ülke olarak silahlanma yarışının durdurulmasına, askersel dengeğin korunarak, düzeyinin düşürülmesini ve giderek her iki askeri blokun karşılıklı olarak feshedilmesi adına hizmet edebilir. Bugün bu, NATO'dan çıkmaktan çok daha etkili, aktif bir görevdir.

Bugün ABD emperyalizminin, NATO bağlarının savaşı emellerine alet edilmek, bölgede ABD'nin çıkarlarının korunması ile görevli bir jandarma rolü verilerek istenen Türk ve Ordusu, demokratik hükü-

net koşullarında NATO içinde bile barışa, ülkemizin ulusal çıkarlarının korunmasına hizmet eden bir işlev yüklenebilir.

Bu, ordunun bugün olduğu gibi halka ve demokrasiye karşı işlev görmesine son verilmesiyle sıkı sıkıya bağlıdır. Devlet bütçesinin dörtte birini oluşturan Silahlı Kuvvetler Bütçesinin yüzde 65'i Türkiye'de silahlanma harcamalarına ayrılmış durumdadır. Ordunun barışçı bir görev üstlendiği durumda bu harcamalar büyük ölçüde gereksiz hale gelecektir. Bunun sonucunda ise ulusal gelirin bugün tasavvur bile edilemeyen ölçüde üretime, yatırıma, halka yöneltilmesi mümkün olacaktır.

Barış için mücadelenin bir başka çok önemli yanı, bu mücadelenin milyonları kucaklayan, yığinsal bir politik-kültürel eğitim bir okul olmasıdır. Barış için ayağa kalkın insanlar kaçınılmazlıkla emperyalizmin saldırgan özünü kavriyorlar. Daha hümanist duygulara sahip oluyorlar, dünyaya daha gerçekçi bakıyor, sosyalizmi benimsenmeler bile antisovyetizmin, antikomünizmin militan aleti olmayı reddediyorlar.

Kısaca, barış için mücadeleye katılan yığınlar, insanlığın, uygarlığın korunmasına hizmet etmekle kalmıyor, barış fikrini egemen kılarak uygarlığın gelişmesine de katkı yapıyorlar. Çünkü savaş düşüncesi çağdaş düşünceye karşıdır.

Sevgili yurttaşlar,

Yoldaşlar, kardeşlerim

Ülkemizde bu halk düşmanı faşist diktatörlük rejimi sürdüğü sürece Türkiye barışa katkı yapan bir ülke olamayacaktır. Öte yandan halkımız her an bir savaş serüvenine sürüklenme tehlikesi ile burun buruna yaşamak zorunda kalacaktır.

Bu nedenle , bu rejime son vermek, demokrasiyi kazanmak aynı zamanda barışa hizmettir. Nevar ki, nükleer savaş tehlikesi öylesine ciddidir ki, bölgemizde gerinlik öylesi soyutlar kazan-

miştır ki, barış için m¼cadele birg¼n bile ertelenemez.

Bug¼n b¼t¼n bu baskılara rağmen geğmişe oranla çok daha geniş g¼ler barış m¼cadelesinde aktif yer almaya hazırdır. Bu m¼cadeleyi g¼lendirerek için elimizden gelen herşeyi yapmalıyız.

1987 yılı, d¼nyada ve ¼lkemizde zorlu m¼cadeleler yılı olacaktır. Nevar ki, bu zorlu m¼cadelelere d¼nya barış g¼leri, ¼lkemiz demokrasi g¼leri şimdi daha hazırlıklıdır. 1986 yılındaki kazanımlarımız 1987'de daha bağarılı olabiliriz. Yeni yılda umutlarımızın gerçek olması b¼y¼k ¼l¼de bizim elimizdedir.

İnsanlığın barış çağrısı, akıl çağında aklın çağrısıdır. Saėdayunun çağrısıdır. 1987 barışın, yani aklın, sağdayunun egemen olduğu yıl olsun.

1987 yılı ¼lkemizde barış ve demokrasi m¼cadelesinin y¼kseliři, g¼ kazandığı bir yıl olsun.

Bu dileklerle hepinizin yeni yılını, T¼rkiye Kom¼nist Partisi adına y¼reğten kutlarıım.

T¼RKİYE SOSYAL TARİH ARAřTIRMA VAKFI